

Stine Munchs prædiken fastelavns søndag

Taler

Stine Munch
Sognepræst

Dato

27. februar 2022

Sted

Vor Frue Kirke, Københavns
Domkirke

Omstændigheder**Prædikentekst**

Lukasevangeliet kapitel 18, vers 31-43

- 1 Indimellem så forstår jeg overhovedet ikke det her liv.

Hvad der er sket her i vores del af verden i denne uge, at det kan ske, at mennesker ikke kan tale sig frem til en ordning.. det er jo virkelig svært at forstå.

- 5 Jeg fortvivler og det råber jeg til Gud. Men det hjælper ikke rigtigt noget, synes jeg. Det er som om han bare er overbærende og siger: men, hvad havde du da forestillet dig? Mennesker er og bliver mennesker, og gør det onde, de ikke vil.

Og ja, det kan der da vel nok være noget om.

10

Og selvfølgelig kan jeg ikke gennemskue det hele. Jeg er som den blinde der sidder ved vejen og tigger. Overfor Gud.

At være blind. Det er det, det handler om i dag.

15

I dag hvor Jesus forudsiger sin lidelse og død.

Ja, jeg vil nærmest sige, at han udpensler alt der, der skal ske, for sine intetanende disciple. Og de forstår jo selvfølgelig ingenting.

20

Nu har de fulgtes med Jesus så længe, og de har set og hørt alt det gode og kraftfulde, ja, det guddommelige ved ham. Og så giver det virkelig ingen mening for dem, at han siger, at han skal lide og dø.

- 25 De er både døve og blinde for den historie. Og det forstår vi vel godt. Men, for Jesus, som er Kristus, eet med Gud, er det noget andet.

For Jesu lidelse er forudsagt i Det Gamle Testamente mange hundrede år
30 forinden, og Jesus går ind i den frivilligt. Og det er jo fordi han ved, at
opstandelsen følger efter. Så grusom end lidelsen er, hån, mishandling, pisk og
død, – Jesus ved, at på den tredje dag vil han opstå fra de døde. Den mening er
der med torturen og døden, at Jesus skal gå gennem den til opstandelsen
påskemorgen. Ja, der er en endnu dybere mening: Jesus skal gå den vej for at vi
35 alle kan gå i hans fodspor til opstandelsen.

I den forstand vil der altid være en forskel mellem vores og Jesu lidelse. Vores
nød er ikke forudsagt, og vi skal ikke igennem den for at frelse os selv eller andre,
eller for at opfylde Guds vilje.

40 Vores nød i verden er kun tegn på, at det onde er stærkt. Vi ser det kun alt for
tydeligt i disse dage.. for krig er ondt. Kun.

Fordi Jesus er død og opstanden, kan vi gå gennem vores lidelse med samme
45 lysende tro på, at Gud er med os, som han gjorde.

Kan det trænge ind til vores hjerter, at lidelsen aldrig er det sidste? Jeg ved det
ikke. Lige nu virker det så fortvivlende. De mange mennesker der lider i både
Ukraine og Rusland, og alle os andre der er bange for hvad fremtiden bringer.
50 Men vi skal holde troen højt hævet! På at lidelsen ikke er det sidste, på at lyset vil
sejre.

Troen på at efter liv og død venter vores opstandelse.

55 Det **er** for de fleste svært at have en lysende, stærk, urokkelig tro, hele tiden.

På grund af krigen i Ukraine talte jeg i denne uge med mine konfirmander om,
hvad der sværest at forstå i kristendommen. For hvorfor er der ondt i verden,
hvis Gud er god? Hvorfor gør vi mennesker onde ting mod hinanden, når Gud
60 siger, at vi skal elske..?

Det var noget af det, vi talte om.

Men én af de ting de alle sammen undrede sig over, var troen på det evige liv, på
65 opstandelsen, på hvad der skal ske efter døden.

Og den undren, måske endda skepsis, deler mange af os med konfirmanderne.

70 Vi er som den blinde tigger, vi hører om i dag. Blinde er vi, fordi der er meget vi ikke *kan* se. Vi er jo små myrer i forhold til den almægtige Gud. Vi forstår sjældent sammenhængen i livet.

Da tiggeren i historien i dag hørte en masse mennesker drage forbi, spurgte han,
75 hvad der var på færde. Og sådan kan man også opleve sit liv. Det går forbi os og vi ved ikke, hvad der er på færde.

Vi ved ikke, hvad der kommer og hvor det går hen. Vi har ikke styr på og kontrol over hvad der kan ske her i livet, og på den måde, er vi jo som blinde
80 tiggere. Ingen af os kunne have forudsagt alt det bøvl med corona. Og krigen i Ukraine, meget få troede, at det virkelig ville ske.

Det fortælles, at Martin Luther på sit dødsleje netop sagde: Vi er kun sølle tiggere. Anderledes sagt: vi kan aldrig blive livets herrer.

85 Det vi tigger om er, at vi må være med i livet, at livet ikke skal gå forbi os og lade os tilbage. Det vi tigger om er, at vores øjne må åbnes, så vi kan glæde os over livet, også selv om vi ikke forstår meningen med det hele.

90 Selvom vi ikke har fuldt udsyn over livet, over hvad der kommer til at ske, og hvorfor ting skete og hvad vi dog skal lære eller ikke lære, af det, der er overgået os.

Så kunne vi måske øve os i at være glade for det begrænsede syn vi dog trods alt
95 har.

Glæde os over det, der at glæde sig over, lige nu, her hvor vi kan se det. Og så stole på, at Gud er med os.

100 Eller, som Paulus siger det, acceptere, at vi her i livet kun erkender stykkevis.

Men, samtidig, når vi tigger og beder til Jesus, så går han ikke forbi os. Det kan vi høre i fortællingen i dag. Jesus forbarmer sig over os.

105 Han spørger endda: hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig. Det er et fantastisk

spørgsmål!

110 Det er jo som om Jesus vil gøre alt for os. Vi skal bare sige til. Jesus siger ikke til os, eller den blinde tigger: du må være tålmodig. Livet kan ikke altid gå efter din vilje.

115 Nej, Jesus siger: hvad vil du have, at jeg skal gøre for dig. Det er som der ikke er nogen grænser.

Og det er ikke kun her, Jesus siger sådan. En anden gang sagde han: Bed, så skal I få. Søg, så skal I finde. Bank på, så skal der lukkes op for jer. Jesus sagde også engang til disciplene: Hvad I end beder om i mit navn, det vil jeg gøre.

120 Og han begrundet det med, at han elsker os og at Gud elsker os.

Jesus forbarmer sig over os. Og han gør det ved at lade sin tro smitte af på os. Han gør det ved at tale til os, selv om vi intet forstår.

125 Om tiggeren i fortællingen kan man sige meget godt. At han kaldte Jesus Davids søn. At han troede Jesus havde magt til at hjælpe.

130 Men det betyder jo ikke, at tiggeren ikke kun tænkte på sig selv, at få sit syn igen. Han troede på Jesus, men havde naturligvis egoistiske grunde til det.

Jesus kunne jo have sagt til ham: du lider, fordi du er blind og ikke kan gå nogen steder og klare dig selv. Men **jeg** går mod en endnu større lidelse, som din lidelse intet er i forhold til. Tag dig sammen, hold op med at pive, og vær glad for, at det ikke skal gå dig endnu værre.

135 Men det siger Jesus ikke. Han hjælper et menneske og giver ham synet tilbage.

Og det er jo for at manden skal kunne se. For at han skal kunne se underet.

140 Kærligheden, Kristus. Gud selv.

Kristus stiller den længsel efter Gud, som både tiggeren og vi har.

Længslen efter mening, længslen efter at kunne finde hoved og hale i det hele.

Det under, som Jesus gør i historien i dag, er ikke kun, at han giver den blinde synet tilbage, men Jesus viser ham, at han ikke er alene i sin blinde verden. Gud er med ham og har været det hele tiden. Også i mørket.

150

Det er det samme Jesus viser os med sin død på korset. Og ikke mindst gennem opstandelsen.

155

Det er kernen i evangeliet i dag, at Jesus ikke lader os alene. Han forbarmer sig over os. Han går vores vej, for at vi skal følge ham ind igennem døden og ud i opstandelsen. Hvordan det så end skal ske.

Og det vil jeg ikke forsøge at forklare eller spinde en ende over, men blot lægge i Guds hånd og så forsøge at lade det ligge der.

160

Der er nok nogle af os såkaldt moderne mennesker, som gerne vil have sig frabedt, at nogen giver sit liv for os. Det har vi ikke bedt om. Det kan ikke være meningen.

165

Vi ligner på den måde disciplene. De kunne ikke forstå Jesus, at han skulle lide og dø og opstå. Det var dunkle og uforståelige ord for dem.

170

Det gælder i øvrigt meget af det Jesus sagde og gjorde. Også når han sagde, at vi skal tage os af hinanden, elske Gud og næsten: Hvad er meningen, spurgte disciplene hinanden, hvordan, sådan helt konkret? Jesus giver aldrig enkle opskrifter, så vi siger: Nåja, det er klart, vi skal bare gøre sådan og sådan så går alting op.

175

For han taler altid udfordrende. Og det kan så tit forstås på flere måder.. Elsk din fjende. Ja, tak, hvad betyder det. Og så videre.

180

Men Jesus **viser** selv, hvad det betyder. I dag hjælper han en tigger, som andre ser ned på. Det havde de måske også gode grunde til. Hvem ved, måske var han virkelig irriterende. De siger i hvert fald til den blinde: Ned i grøften med dig. Hold din mund.

Men Jesus kalder på ham. Ham som andre skubber væk, ham kalder Jesus på. Ham hører Jesus på. Også selvom han skulle være en træls type, eller hvad ved

185 jeg. Og det skal vi også: lytte til dem vi er uenige med, også de trølse, så vi ikke,
og helst aldrig, skal gribe til våben, men finde en anden løsning.

Nu er det som det er, vi må bede til, at situationen i verden meget snart ser
fredeligere ud. Men hvad vi end skal gå igennem, hvem vi end er, hvordan vi end
190 er, må vi vide, at vi aldrig er alene og at det til sidst ender godt. Hos Gud. For
kærligheden tror alt, håber alt, udholder alt. Kærligheden hører aldrig op!

*Ære være Faderen og Sønnen og Helligånden,
195 som det var i begyndelsen, således også nu og altid og i al evighed.*

Kirkebøn

Kom nu, Gud. Hjælp os igen, som så mange gange før.

200 Endnu en plage har ramt vores verden. For så kort tid siden var det sygdom, og
endnu før virussen har sluppet sit tag, er det nu krig.

Vi beder om ro og fred til at leve; om en tryk og stabil verden for vores børn.

205 Far i himlen, grib ind!

Herre, Kristus, vi takker for det største under, at du kom til vor verden, for at
dele liv og kår med os, og fordi du stadig fortæller os at lyset altid vil sejre over
mørket.

210 Vi beder dig være med vore soldater der arbejder for fred i vores verden. Dem,
der allerede er taget afsted og alle dem, der er parate til det. Giv dem din fred i
hjerterne.

215 Vi beder for alle de uskyldige mennesker i både Ukraine og Rusland som er
fanget i et mareridt. For dem, der har måttet flygte fra deres hjem, for dem, hvis
hjem er ødelagt og for dem, der har mistet livet og for deres kære.

Giv styrke til dem, der regerer vort land, i Folketinget og regeringen.

220 Giv visdom, besindighed og indsigt til verdens ledere i alle verdenshjørner. Vi
beder for vor kære dronning Margrethe d. 2 og hele hendes hus.

225 Herre, Kristus, hjælp os, så vi ikke slås og kriges, så vi ikke lader den onde bilde os ind, at det er ved magt og ved at herske at vi blive store; men i stedet ved at tjene andre.

Hjælp os til at kunne tilgive hinanden, som du tilgiver os.

230

Hjælp os med at se og forstå, at vi er hinandens søskende i dig.

Vi beder dig, Guds Ånd, Guds nærvær for alle der er syge, eller ulykkelige og ensomme. For alle der er blevet forladte og står magtesløse midt i livet. For alle
235 der er ramt af kaos og ulykke i deres liv: at de altid må erfare din kærlighed og dit nærvær, så de kan få nyt håb og livsmod til at gå videre på vejen. Forvis os om, at vi er og bliver dine udvalgte og elskede, og at ingen magt og ingen synd kan skille os fra dig og din kærlighed. Og at vi til sidst vil få en glædelig opstandelse i Guds rige.

240

I Jesu Navn,
Amen.

245 **Kilde**
domkirken.dk

Kildetype
Dokumentation på online medie

250 **Tags**
Anden tekstrække, Fastelavn, Prædiken, Prædikener fra 2000-tallet

URI
<https://www.dansketaler.dk/tale/stine-munchs-praediken-fastelavnssondag>

255

260